

20.448

Vienres a las 4²/₁ y a las 4.

Foll. 20.448

PUBLICA DISCEPTATIO

SELECTA UNIUS ANNI CURRICULO

RELIGIONIS DOGMATA,

HISTORIAE AC SCHOLAE PLACITA

EXHIBENS,

PROPUGNANDA

A D. BALTASSARE MORANT, ET PASTOR,

IN ORIOLENSI COLLEGIO-SEMINARIO TOGATO ALUMNO.

PRAESES

D. D. IOSEPHUS PEREZ, ET VERDÚ

PRESBYTER, ET IN EODEM COLLEGIO PHILOSOPHIAE OLIM,
MODÒ SACRAE THEOLOGIAE PROFESSOR,

*Palaestra Oriol. Templum SS. VV. et MM. Iustae,
et Ruffinae.*

DIE // MENSIS IUNII AN. DOM. 1790.

MURCIAE:

Apud VIDUAM Philippi Teruel: Via Lintearia.

INCARNATO DEI VERBO

HAS THEOLOGICAS THESES

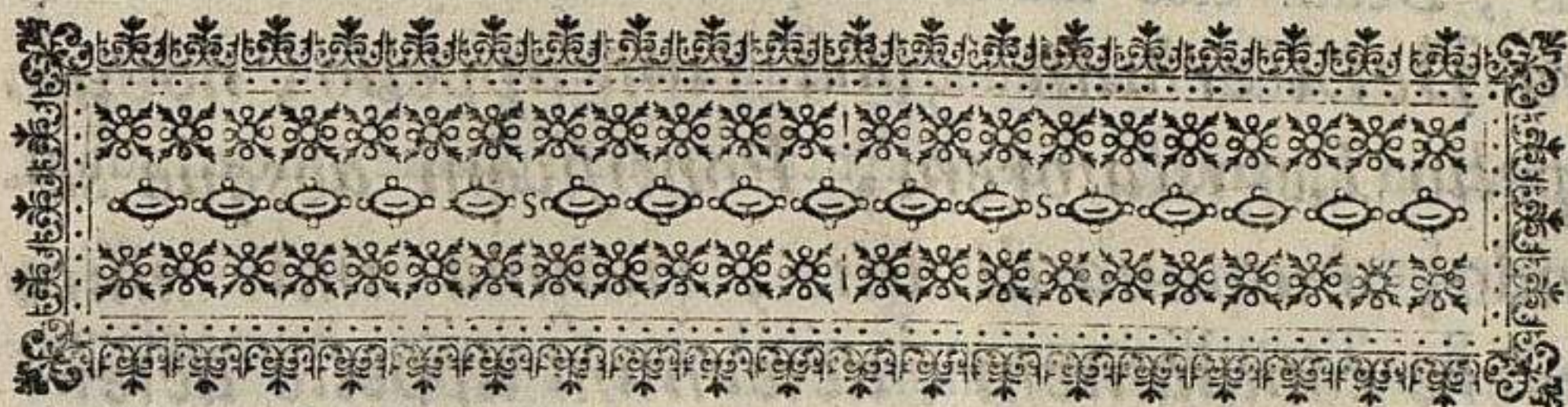
PUBLICE VINDICANDAS

Ð. O. C.

BALTASSAR MORANT, ET PASTOR.

Quò iam , quæso , quò se vertent theses istae ? Ecquemnam sibi seligent Patronum , ecquemnam Mecoenatem ? Numne Deum O. M. ? Deterret Maiestas. An Comites , Duces , Toparchasve ? Nihil hancce rem spectans exhibere solent. Praecipue subiecta disputationi materies suum sibi nihil cunctando decernat : ius id postulat , aequumque : sit igitur Incarnatum

tum *Dei Verbum*: quod cum appello, novum
appello Legislatorem, Pontificem absque se-
cundo, humana divinis, summa inis miro
foedere copulantem; aeternum appello aeter-
ni Patris Filium; en reiectos Iudaeos cali-
gantes: Virginis, et Matris in aevum Uni-
genitum; ecce Iovinianum profligatum, Ce-
rinthumque: Pientissimum humani generis
Redemptorem; eccere Sociniani fulguriti: ap-
pello, inquam, in quem Nestorius, Eutyches,
Apollinaris virus suum evibrarunt: haec,
aliaque ab orco prodeuntia monstra theses
nostrae litura una delebunt: in haec eadem
irruent, invadentque figmenta: illae istis
iam olim circumstrepentibus omnem plane
aditum tanto Numine opitulante praeccludent;
huius verò erga nos aperient humanitati, ac
beneficentiae. Totum id à Deo ter O. M. ani-
mo precor obsequentissimo.

EXISTENTIA DEI, NATURA, et Attribute.

DOGMATICAE , ET HISTORICAE PROPOSITIONES.

- 1 **A**Theistae supremi Numinis existentiam pernegantes , apertas religioni , rationique insidias struere moliantur : sunt igitur , credite mihi , radicitus extirpandi.
- 2 Susque deque nobis est figmentum Polytheorum plura sibi Numina confingentium : aut unus , aut nullus Deus est.
- 3 Manichaei , quique duo rerum principia bonorum alterum , alterumque malorum iactitabant , a Catholicis vitandi sunt sedulo.
- 4 Scriptura Sacra , ac Concilium Lateran. IV. quibuscum una nobis vox , una sententia , omnem a Deo compositionem excludunt.
- 5 Politico-Atheus ; nosti illum ? Benedictus Spinoza fraena imaginationi laxans , adserentium unicam esse totius mundi substantiam , eamque Deum , auctor fuit. ; Vah putidum commentum !
- 6 Davidi de Dinando , non nobis victas dant ma-

A

nus

nus , Deum esse materiam primam comminiscetes.

7 Deum humana praeditum esse figura , ovent quantum quantum velint Anthropomorphitae , neutiquam concedimus.

8 Tertullianus , cui nihil in divinis , humanisque scientiis reconditum , spissum admodum Anthropomorphitarum errorem non propugnavit , revocavitve.

9 ; Perfectissimus est Deus ? imo verò omnium etiam rerum continet perfectiones.

10 Specialis Divinitatis tessera est bonitas , eaque summa.

11 Proscriptus est a Catholicis error , Deum esse infinitum pernegantium.

12 Omnium in se concitabit Catholicorum animos , quisquis Deum singulis rebus intime secundum substantiam praesentem esse non fateatur.

13 Fac , aut potius finge Numen vicissitudini obnoxium , actumque erit de illius divinitate : est igitur immutabile.

14 Sacrae Scripturae omnino nescium , rationeque naturali penitus exutum , ni Deum principio , fineque carentem praedices , agnoscas te velim.

15 Gilbertus Porretanus , eumque sequutus Abbas Ioachim , unum Dei attributum ab alio , et omnia ab essentia realiter distingui asserentes Catholicae veritati refragati sunt.

16 Catholicus horret animus meminisse Eunomium Dei ineffabilis immemorem : nullum ergo nomen divinam adamussim fari potest naturam.

SCHO-

SCHOLAE PLACITA.

1 Alio a nostro spiritu agi, quicumque propositionem hanc *Deus est* per se notam, non solum quoad se, sed quoad nos etiam defendit, agnoscito.

2 Ad Dei existentiam percipiendum creaturae, non aliqua illius causa, nos manuducunt.

3 ꝑ Ecquisnam, dic, amabo, ecquisnam non capitur illarum pondere rationum, queis cordatus quisque primum sentit motorem immobilem, primam causam infectam, ens necessarium, omnibus numeris absolutum, Provisorem, Gubernatoremque summum? Veritatem hospitans nemo.

4 Nobiscum minime sentit Cartesius, duas, quas pro Dei existentia demonstranda enucleavit rationes, ceu ineluctabiles traducens: Proprium cuique pulchrum.

5 Quamvis nemini liceat Deum ut est cognoscere; nemo rationis compos eius ut naturae auctoris existentiam permititur ignorare.

6 Omnibus ad unam Dei perfectionibus eius naturam, si physicè consideres, constitutum iri volumus.

7 Calculum nostrum eis, qui Dei essentiam metaphysicè spectatam ente a se patefaciunt, adiciemus nunquam.

8 Metaphysica Dei natura perfectissimo intelligendi actu per se subsistente nobis obversatur.

9 Ad rationis tribunal, ne inter divina attributa, eaque inter, et essentiam ulla reperiatur distinctio, irritum est appellare.

A2 Quae

10 Quae a Subtili Scoto Scotistica , seu , ut loqui
amant , actualis formalis ex natura rei inter relata nosci-
tur distinctio , non placet : una nobis sufficiens est vir-
tualis , quae penes implicitum appellatur explicitumque.

11 Etsi nomina , quae Deum Scriptura Sacra nun-
cupat , eundem significant , neutiquam verò sub eodem
conceptu.

DEUS QUALITER VIDENDUS.

DOGMATICAE , ET HISTORICAE PROPOSITIONES.

1 Beguardi , ac Beguinae , eisque facem praefe-
rentes Anomaei , dum intellectu creato solis naturae vi-
ribus stipato Deum intuitive videri posse traducunt , ma-
le de Ecclesia merentur.

2 In malam abeant crucem Armeni , ac Palamitae ,
claram Dei visionem intellectui nostro tametsi divinitus
suffulto imperviam propalando.

3 In horum aliquando iurasse verba Chrysostomum
Vazquezio , non nobis plane persuasum fuit.

4 Etsi a nonnullis Theodoreto Chrysostomi disci-
pulo Palamitarum exprobretur error ; illum tamen Catho-
licum admisisse sensum , nobis vero quam simillimum ap-
paret.

5 Humani non est intellectus lumine gloriae desti-
tuti , divinam intueri essentiam.

6 Suum in divinam iustitiam virus evibravit Iovi-
nianus , parem omnibus iustis gloriam elargiendo.

7 Omnes exerat animi vires creatura , nusquam
Deum comprehendet.

SCHO-

SCHOLAE PLACITA.

1 Atqui hoc scitote Deum O.M. corporeis oculis, superno licet donentur lumine, uti est in se, videri non posse.

2 Nonnissi odium in M. P. Augustinum creare desiderant, qui contrariam sententiam, a qua liberum esse defendimus, ei affingunt.

3 M. P. Augustinus, etsi aliquandiu super corporis in spiritum post resurrectionem conversione, uti quorundam ferebat opinio, fuerit anceps; tandem aliquando, scilicet lib. 1. Retract. invenitur negator.

4 Neque Deus ipse, ut corporis oculi divinam essentiam spirituali visione ipsis unita introspiciant, efficere valet.

5 Hominum fortasse non est divinam visionem ipsis esse possibilem evidenter demonstrare.

6 ; Divinam essentiam homini puro mortalem hanc degenti vitam attenta lege ordinaria credin reseratam? increditum nobis est.

7 Eiusdem essentiae visio homini in carne viventi, sed eius non utenti sensibus, praeter communem rerum ordinem suppar, imo par.

8 Poenitendis non ducimur rationibus, hoc ~~oc~~ privilegium Moysi ac D. Paulo concessum iri asseverantes.

9 Inaequale gloriae lumen unam imparis beatorum visionis causam agnoscimus.

10 Humana mens, superno licet fulciatur lumine, Deum neutiquam comprehendet; imo verò nec com-
pre-

prehendere valet. Vale , Vazquezi.

11 Divinae naturae , attributorum , et Personarum obtutu in coelo beati fruuntur.

12 Divinam essentiam conspici posse sine attributis , et personis ; attributa , aut personas sine illa ; unum attributum sine aliis ; unamque personam sine altera aliis facile , nobis est difficile intellectu.

13 Possibilium quam multa subter beatorum cognitionem , etsi acutissimam fugiunt.

14 Ex praeteritis , praesentibus , et futuris cognoscunt beati , quaeque ad ipsos spectant peculiariter.

CARITAS VIRTUS THEOLOGICA.

DOGMATICAE , ET HISTORICAE PROPOSITIONES.

1 Caritatem esse Spiritus S. personam , non eius donum a Catholicis merito proscriptum est.

2 Nunquam profecto oblitterabitur , sed nostris semper pectoribus manebit alte impressum mortalium caritatem posse sine termino augeri.

3 Ceu fidei dogma inconcusse decretum , quòd caritas qualibet lethali macula extingatur , propugnamus.

4 Ad proximos etsi peccatores ex caritate diligendos tenemur ; a fortiori ad nostri dilectionem.

5 Non caritas , sed eius larva appellari debet, quae inimicos non esse diligendos autumat.

6 ; Quò me , quò rapis , caritas ter beata , praestantissimum pro Deo O. M. diligendo argumentum tribuens? scelus esset creaturas amare, et earum Opificem non diligere.

Ca-

7 Cave tamen putes , nefas esse aeternae intuitu mercedis Deum diligere , eique servire.

8 Tum caritatis praecepto , cum aliorum occasione praeceptorum ad illius actus eliciendos adstringimur.

9 Caritati satis ex asse non faceret , qui semel tantum in vita Dei vacaret dilectioni.

10 Cum caritatis opera saepe saepius sint executioni mandanda , male coarctantur ad singula rigurosè quinquennia.

11 Exteriorum actuum exhibitio non est certum animi odium excludentis argumentum ; interius quis in proximum , ut eum verè diligat , sit propensus oportet.

12 En nonnullas ex 65 propositionibus ab Innocentio Papa XI. anno 1679. die 7. Martii solemni decreto proscriptas. Damnationis occasionem , et decretum illas feriens dabimus sciscitanti.

SCHOLAE PLACITA.

1 Caritas , qua Deus propter se , ac proximus propter Deum diligitur , vera , ac proprie dicta est Deum inter et homines amicitia.

2 Formale caritatis obiectum *quo* audit divina bonitas ut in se , et propter se amabilis , ac superno lumine cognoscibilis.

3 Divina bonitas , non prout virtualiter ab attributis distincta , sed omnem transcendens Dei perfectionem , formale *quod* obiectum constituit.

4 Eadem , non diversa caritatis specie Deum diligimus , proximumque.

Ca-

5 Caritatem ceteris virtutibus in esse moris , forsitan et in physico excellentiorem profiteamur.

6 Tolle caritatem , statimque omnis virtus evadet imperfecta.

7 Caritatis actus vel remissus , elicited sit , imperatusve , eius de condigno augmentum promeretur.

8 Etsi habitualis caritas non possit directe immui , potest tamen indirecte.

9 Vel corpus nostrum , ut id cui bonum volumus , caritatis affectu prosequi tuto possumus.

10 Erga peccatorum naturam amore , odio erga culpam tutamur nos esse afficiendos.

11 Incassum de nova ad veterem legem , ut in inimicos probetur odium , provocatur.

12 Communia dilectionis signa inimicis semper concedenda sunt , specialia tantum aliquando.

13 Hominis erga Deum dilectio , ut citra culpam sit , amorem vel erga nosmetipsos excellere debet : ergo super omnia , et prae omnibus obiective sit oportet , appetitiveque.

14 Eversa caritate postulari non potes , intensiori amore licet proximum quam Deum prosequaris.

15 Caritatem erga nosmetipsos caritati erga proximum anteponimus.

16 Caritati refragatur , qui magis proprium diligit corpus , quam proximum.

17 Ut falsa a nobis traducitur caritas , ni propriam vitam temporalem pro aeterna proximi , dum spes adiutorii adest , adestque extrema necessitas , parvi faciat.

In

18 In gravi proximorum necessitate satius erit , ut, qui officio suo animarum saluti providere tenentur , devinciamus.

19 Nobis secundum carnem propinquiores , dum cetera sunt paria , intensius quam meliores extraneos diligimus absque piaculo.

20 Carnaliter coniuncti in his, quae ad naturam pertinent , plus quam aliter coniuncti diligendi sunt.

21 A veritate , qui amici dilectionem dilectioni inimicorum praefert , non desciscit.

22 Homo tenetur actus suos aliquoties referre in Deum relatione virtuali explicita ut ultimum finem , sive naturalem , sive supernaturalem , quo ipsum cognoscit modo , potestve cognoscere.

23 Si tamen intra boni honesti limites sistat nullo pravo fine , aut circumstantia actionem conspurcans , etsi hanc explicitè non referat in Deum , neque peccat peccato operis , ut loquuntur , neque operantis.

DEUS INCARNATUS.

DOGMATICAE , ET HISTORICAE PROPOSITIONES.

1 Infrendete , Iudaei , inspumate : quem praestolabamini , praestolaminique Messiam , iam , iam olim al-
lapsus est. ; Dubitatis ? Audite.

2 Firmissimum pro adventu Messiae Patriarchis promissi argumentum nobis eripere , sed incassum , praetenderet , quisquis Iacob morti proximi oraculum : *Non auferetur sceptrum de Iuda , et dux de femore eius , in*

B

Mes-

Messiae nativitate complendum inficiaretur.

3 Nomine Iudae , cui Iacob sceptrum ominatur , universam Iudaeorum gentem designatum iri volumus.

4 Herodem , quo regnante Messias advenit , etsi religione Iudaeus foret , genere traducimus alienigenam.

5 ; Ecquis diffitteri audebit Messiam de illibata Virgine nasciturum esse , si quod de ipso Isaias pronunciat oraculum : *Ecce Virgo concipiet , et pariet* :::: paulisper attenderit ? Iudaeorum gregales.

6 Fallere nescio vos , recutiti , submitтите , Danieli scilicet Messiam post LXX. hebdomades , iamdiu elapsas , venturum vaticinanti.

7 ; Toties profitemini velle vos sequi Scripturam ? Aggaeum sectamini , et Malachiam , asserentes templum a Zorobabele et Iesu-Iosedech restauratum , cuius non est lapis supra lapidem , Messiae praesentia insignite nobilitandum.

8 Pro idololatriae abolitione , ac vocatione gentium tanquam pro aris , et focis dimicare debet Messias : sed ecce has primas Messiae venturi partes adamussim adimpletas.

9 Leviticum Sacerdotium abolitum est , inductumque novum : en alterum ex Messiae characteribus.

10 ; Deeritne Messiae splendida eius tessera , Moisaicam scilicet legem auferre , ac novam condere ? Ne vivam , si ita sentio.

11 Parum dixi : audite maiora : Messias fere tot Prophetarum oraculis praenunciatus , quot eorum sunt sententiae , Deus insimul et homo futurus erat.

Ec-

12 Eccere praecipuos Messiae characteres ; qui aut nuspiam , aut in Iesu Nazareni , in Christi persona exitum habuere.

13 Ut sileam , Iesum descendisse ex regia Davidis stirpe , ex qua Messiam nasciturum vetus , novumque testamentum apertissime indigitant. Conticescat igitur Faustus Manichaeus.

14 En planissima geminae Christi genealogiae , Matthaei scilicet et Lucae , secum invicem conciliandae via : hic illius progenitores secundum legem percenset, Matthaeus secundum naturam.

15 Omnia Sybillarum oracula , quae apertum inest Divinitatis Iesu-Christi testimonium , quàm multi traducunt ceu pura puta figmenta , non pauci ut oracula : hinc scylla ; illic charybdis : medium tenemus.

16 Nondum huc usque ab aliquo , quantum didici, ea invecta est ratio , ut excerptum ex cap. 4. lib. 18. Antiq. Iosephi testimonium : *Fuit autem hoc tempore Iesus, ::::* suppositum demonstret ; mihi genuinum videtur.

17 Teterrimam Nestorius , ex ove transformatus in lupum , invexit haeresim , praeter divinam humanam in Christo Personam agnoscens.

18 Ubique locorum trophaea a Catholicis erecta sunt , dum Maria Theotocon omnium certatim ore praedicata est.

19 Eò solemnem a Concilio Chalcedonensi Eutyches retulit damnationis sententiam , quòd unam solummodo in Christo esse naturam debacchatus sit.

20 Nestorium ab haereseos labe imnunem esse iacti-

tant Albertinus Calvinista , eiusdemque furfuris homunculi : ; quò verò non cogit effraene factionis studium !

21 Coacta est in perduellem Nestorium Ephesina Synodus Coelestini I. Romani Pontificis auctoritate , et Theodosii decreto iunioris.

22 Huic Synodo , ut Nestorium ad palinodiam adigeret , Cyrillus Alexandrinus initio praefuit vicaria Coelestini potestate.

23 ; Quid ; Etiam post Legatorum Arcadii , Proiecti , et Philippi , quos Coelestinus ad Synodum direxit , adventum idem , sua dempta causa , munus obibat.

24 S. Cyrilli in Nestorium Epistolae , et Anathematismi nullo Apollinistarum , aliorumve errore conspurcata sunt.

25 Ioannes Antiochenus etsi impense faverit Nestorio , eius haeresi nunquam adhaesit.

26 Concilium , quod Theodosius anno 449. Ephesi celebrandum indixit , praesentibus licèt sedis Apostolicae Legatis , ut latrocinium merito reiicitur.

27 Duas Christi naturas in unam coaluisse sive utriusque mixtione , vel confusione , sive unius in aliam conversione , palmaris est Eutychianorum error.

28 Chalcedonense Concilium , a quo Eutychiana haeresis fulgurita est , Leo Romanus Pontifex convocavit.

29 Hic illi praefuit per suos Legatos Paschasinum Lylibaetanum , et Lucentium Asculanum Episcopos , et Bonifacium Presbyterum , adiuncto saltim ut consiliorum partecipe Iuliano Coënsi.

30 Zenonis Henoticum etsi non ut haereticum , at-

ta-

tamen ut haeresi favens esto reiectum.

31 Dogmatica S. Leonis ad Flavianum in Eutychem epistola a Concilio Chalcedonensi libenter, lubenterque probata.

32 Cypri Episcopus Theodoretus, ne haereseos suspicionem iniiceret, Nestorium eiusque virus merito coactus est anathematizare.

33 Christi animam eius esse corpori unitam, qui Catholicorum calcant vestigia, sentiunt, ac edocent.

34 Non Catholicam mentem, sed praeiudiciis, imo haeresi irretitam sequuntur Marcionitae, dum a Verbo non verum corpus, sed phantasticum, et umbratile hypostatice assumptum esse pronunciant.

35 Errori suo mancipati sunt Valentiniani, Christo corpus e coelo delatum, et per B. V. Mariam ceu per fistulam transmissum tribuentes.

36 Apollinaris, dum intellectualem animam a Verbo negat adsumptam, cunctos pro Ecclesia labores suos haeresi, velut cuiusdam leprae admixtione foedavit.

37 Damnationis sententia in eos, qui animam Christi intellectu et voluntate expoliarunt, iuste vibrata est.

38 Nonnisi blasphemio ore Christo totius bonitatis pelago peccatum sive originale, sive actuale adnecti; exhorrescite, Catholici! adnecti potest.

39 Quàm spissa Scripturae Sacrae ignorantia laborant, qui apud Christum idiomatum communicationem criminantur!

40 Duas in Christo voluntates admittimus, divinam scilicet et humanam, ne Monothelitarum venenum instillemus.

Clan-

* XIV *

41 Clanculum latet eorundem haeresis , ni duas duabus respondentes naturis praedicemus operationes.

42 Nobis , duas in Christo tradere voluntates miro, sed verissimo foedere copulatas , vitio nemo vertat.

43 Scaturit , ut , qui liberum hominis arbitrium Christo recusant , ad fidem evertendam non parum conspirent.

44 Etsi dispar sit Monothelitis in exponendo errores suos loquendi formula , eos in hoc errasse putamus, quod unicam in Christo propugnarint voluntatem , unamque operationem.

45 Sub Constantino Pogonato , subque auspiciis Agathonis Romani Pontificis ad haeresim extirpandam habitum est universale Concilium Constantinopoli.

46 Agathonis Legati , Conciliique Praesides audiunt Theodorus , et Georgius Presbyteri , ac Ioannes Diaconus.

47 Imperator ratus se paci consulere , non spe potiundae auctoritatis Ecclesiasticae allectus , se sistit fere singulis Concilii actionibus.

48 Mihi plane persuasum est , Honorium R. P. fuisse revera damnatum in VI. Synodo generali.

49 Conniventiam haereticis exhibitam , cum eorum luem minime hausisset , ad damnationem hanc satis esse arbitratus sum.

50 Incredibilis dictu est , ne creditu dicam , inscientia obtrudentium Christum verè , et propriè pro nobis non meruisse.

51 Infinito redemptionis lytro nihil plane defuit: integrum ergo a Salvatore salutis nostrae pretium solutum.

Im-

52 Impropriam tantum, et metaphoricam esse Christi satisfactionem, praedicatione scilicet, consilio, et exemplo plenis buccis clamitant Sociniani: en, en pomum discordiae eos inter et Catholicos.

53 Iesum Christum Sacerdotem insimul, et hostiam esse pro peccatis nostris oblatam nobis alte fixum haeret.

54 Haud exiguam Christi sacerdotii usuram eriperes, ni illud praedices aeternum, ac secundum ordinem Melchisedech.

55 Christum esse Filium Dei naturalem nobis religio est; adoptivum, horrendum nefas.

56 Felix Urgelitanus Antistes Christum esse Filium Dei adoptivum non adseruit solùm, sed scriptis etiam ad Elipandum Archiepiscopum Toletanum libris disseminavit.

57 Filiationem Christi adoptivam tum in sensu Felicis, et Elipandi, absdubiò Nestoriano, tum in quolibet alio Concilium Francofordiense exhibilavit, damnavitque.

58 Si quis Redemptorem nostrum latriae cultu negaret adorandum, ab avita in illum descisceret observantia.

59 Christi humanitas eodem, quo eius divinitas, latriae cultu adoranda est.

60 Unus Deus ut supremus rerum omnium Dominus orandus.

61 En Dogma catholicum ab omni prorsus idololatriae umbra alienum: bonum est, ac utile suppliciter invocare Sanctos cum Christo regnantes, sive Angelos, sive homines, ut intercessores, qui a Deo impetrent, quae petimus.

62 Mille libellorum plaustra Novatores proiiciant
in

in vulgus ; illa suis in Christi , et Sanctorum imagines erroribus non magis patrocina-buntur , quàm impiis Iconoclastis , e quorum damnatis studiis suas veluti defensiones excerpunt , apud ignorantes instaurant , et obtrusas cuperent imperitis.

63 Nondum odio in sacras icones litatum satis : nec Dei , Angelorumque imaginibus pepercerunt Iconomachi. ; Ecquis in istos non excandescat ?

64 Sanctorum reliquias , ut fidelium nomine gloriemur , animo intueri debemus venerabundo.

65 Sacramento nos adstringimus Cruces , sive eam in qua Christus pependit , sive alias ad eius similitudinem effictas summa prosequi veneratione.

66 Septimae Synodi generalis circa sacrarum Imaginum cultum decreto succinit Concilium Illiberitanum, atque Francofordiense.

67 Cui sapiunt Collyridianorum deliramenta , divinum B. V. Mariae honorem litabit. ; Pro scelus !

SCHOLAE PLACITA.

1 Lippis caeciores , qui mirandum Incarnationis mysterium fieri non potuisse existimant , edocent.

2 Naturalis ratio , omnes licèt exserat nervos , Incarnationis existentiam , imo nec possibilitatem indicabit evidèntia.

3 Futuram Incarnationis oeconomiam Iudaeorum gentiumque aliqui cognovere.

4 Peracto Incarnationis mysterio Angeli , homines, universum totum , vel Deus ipse nobilitantur.

Hu-

* XVII *

5 Humanae carnis a Dei Verbo assumptio in medio annorum peracta non est intempestive.

6 Deus alio ab Incarnatione modo poterat homines a Doemonis captivitate liberare ; ast ita congruentius.

7 Dignam pro peccato mortali sive proprio , sive alieno satisfactionem non nisi homo Deus exhibere quit.

8 ; Purum hominem pro veniali condignè persolvere posse debitum erit fortasse qui neget ? Qui nobis adversetur.

9 In nos probatur Dei Verbum praesentis vi decreti humana carne indutum fuisse tantummodo redimendi hominis ergo. ; Felix Adami peccatum !

10 Christus tum gratia delendi originale peccatum, cum actualia venit in mundum : at illud fuit princeps adventus causa.

11 Ex duabus naturis divina scilicet et humana distinctis et unitis coalescit Christus : est igitur compositus.

12 Incarnationem suam Christus nec condignè , nec congruenter meruit , potuitve mereri.

13 Audiendi non sunt , qui veteris testamenti SS. Patrum operibus mirum Incarnationis opus condignè respondere moliantur : de B. Virginis merito idem esto iudicium.

14 Tam B. Virginem , quàm SS. Patres Incarnationem meruisse de congruo ratione convincitur.

15 Incarnationis arcanum tota , unaque Trinitas, omni seclusa creatura , operata est , semperque operabitur.

16 Ne instrumenti quidem ratio ad coniungendum Divinitatem cum humanitate fuit a B. V. Maria occupata.

17 Creatae , quaeve creari valet persona , non est alie-

C

alienam terminare naturam ; sed tantum supremi Numinis.

18 Christi humanitas subsistentiâ Verbi relativâ immediate terminatur ; neutiquam absoluta , et communi.

19 Uti Dei filius , ita divinarum quaelibet personarum potest humanae naturae hypostaticè copulari.

20 Plures divinae personae eandem simul naturam humanam terminare possunt.

21 Singulae Triados personae plures naturas alienas nexu terminare possunt hypostatico.

22 Hinc prono fuit alveo in utroque casu non duos homines , sed unum tantum appellandum fore.

23 Inter creatas naturas completas humana fuit magis convenienter adsumpta , omnes licèt assumi potuissent.

24 Dei Verbum vero, naturalique sanguini hypostaticè copulatum est.

25 Animam et corpus simul tempore univit sibi Verbum ; at illam isto prius natura.

26 Unionis gratia Christi humanitatem , priusquam habitualis gratia intelligatur , vere , proprieque sanctificat.

27 Verbi persona Divinitate , quam illa implicat, humanitatem reddit sanctam , gratamque Deo.

28 Christum gratiae habitualis expertem esse asseritur perperam , inverecundè docetur.

29 Habitualement gratiam à primo conceptionis momento habuit Christus , cui summo iure debita erat.

30 Omnes virtutes supernaturales per se infusae, fide , spe , ac poenitentia demptis , Christi animam exornarunt.

31 Quas per se adquisibiles dicimus virtutes , Christo adfuere.

Ag-

32 Agnoscant omnes omnia a Spiritu S. dona Christo fuisse concessa cumulata.

33 Nec defuisse Christo aliquam gratiam gratis datam, existimare aliquis prudenter valet.

34 Notum potest esse volenti, omni gratiae plenitudine ornatum esse Christum.

35 Hanc gratiam digito Dei augeri potuisse autumamus.

36 Satis constat Christum ratione naturae humanae, prout haec a divina terminatur, Ecclesiae capitis dignitate potiri.

37 Eorum Christus est caput, qui mortali licet macula irretiti sint, fide instruuntur supernaturali.

38 Sartum tectumque nobis est Christum non esse caput haereticorum, occultorum licet.

39 Christus non est Protoparentis pro statu innocentiae caput: in viris de me optime meritis nuncium remissum.

40 Arbitramur Salvatorem nostrum Angelorum, etsi dispari, quam hominum modo, capitis dignitate frui.

41 Accidentalem gratiam et gloriam, secus essentialem acceptam Christo referunt Angeli.

42 Habitualis Christi gratia, prout connotat personalem, capitis dignitatem illi attribuit: igitur Vasquezio contrarium omnibus suadenti, res non cecidit ex sententia.

43 Tam Daemoniorum princeps Lucifer, quam Antichristus malorum capita possunt aliquatenus appellari.

44 Scientia, qua Deus, uti est, a beatis videtur, Christi animam decoravit.

45 Ne quid illa detrimenti pateretur, isti primo conceptionis momento occurrit.

46 Multi eo usque vesaniae abrepti sunt, ut Deum ab Christi anima comprehendere velint: cognitionem inter creatas perfectiorem ei concedimus.

47 Subter scientiam Christi beatam praeterita, praesentia, et futura non fugiunt; sed aliqua tantum possibilia.

48 Beatam Christi scientiam infusa, cui Deus auctor est, comitabatur.

49 Infusa ista scientia naturalia, et quae supra naturam sunt, imo possibilium attingit quàm plurima.

50 Scientia experimentalis audiens, apud Christum propriis actibus exorta est, nec in ipsis cunis suffocata.

51 Refellendos suscipimus, qui aliquid ab homine, vel Angelo Christum didicisse putant inconcussum.

52 Operans virtus humanitati Christi concessa, vel concedenda inter creatas maxima; sed omnipotentiae impar.

53 Ni mea me fallit opinio, Christi humanitas in terra degens fuit, in coelo existens est physica gratiae, et miraculorum causa.

54 Quidquid Christus absoluta, et efficaci voluntate vult per aliquem fieri, extempore fit.

55 ? Christi corpus ab omni defectu liberum fuit? Non credo; id enim a natura, qua circumdatus erat, est alienum.

56 Personalis Christi gratia omne peccatum, atque peccandi potentiam prorsus eliminat.

Alie-

57 Alieno a nostro suffragio ducitur, qui peccati fomitem vel in actu primo, attribuit Redemptori nostro.

58 Suis erat Servatoris nostri anima subdita affectibus ab ea, cui subsunt in nobis, imperfectione liberis.

59 Aeque rerum aestimatori certum est, dolorem sensibilem, tristitiam, iram, et timorem in Christi anima extitisse.

60 Propositiones has : *Deus est homo : Homo est Deus : Deus factus est homo* nulla censoria virgula notamus.

61 Cave tamen idem putes de his : *Homo factus est Deus : Christus est creatura.*

62 Hasce loquendi formulas : *Christus est homo Dominicus, Deifer, Deificatus* non parum carpendi ratio subest.

63 Quid de his : *Christus secundum quod homo est creatura, est Deus, est persona*, dicendum sit, in palaestra.

64 Christus nobis dicendus est unus, et unum, non duo; ne censuris subiiciamur.

65 Viri de literis benemeriti unam, eamque Divinam Christo affingunt existentiam. ; Quidni hoc dicere mihi licebit? Licet, expedit, necesse est.

66 Iniunctum Salvatori moriendi praeceptum fuit verum, et absolutum, etiam quoad mortis circumstantias.

67 ; Corruit ergo Christi aliàs impeccabilis, in morte subeunda, et Patris iussa servando libertas? Absit: liber, liberrimusque fuit.

68 Ultro tibi, citroque concedo Christum a primo

vi-

vitae suae puncto , secus illa cum morte mutata , meruisse.

69 Bona , quae ad exteriorem Christi attinent excellentiam , quaeque post passionem adeptus est , sibi promeruit.

70 Exoticum nobis est , Redemptorem nostrum habitualement suam gratiam , ac essentialem gloriam meruisse.

71 Hominum Salvator ipsis impetravit omnes gratias , quae iustificationem , et gloriam praecedunt , sequunturque.

72 Nec primi Parentes status innocentiae gratiam , nec Angeli gratiam et gloriam essentielles , secus accidentales vi habuerunt meritorum Christi.

73 Apud nos obtinet Salvatoris nostri opera non solum externâ Dei acceptatione , sed internâ etiam dignitate infiniti esse valoris ad merendum , et satisfaciendum.

74 Solutum a Christo pro hominibus redimendis pretium fuit tum condignum , cum superabundans.

75 Volentes Christi satisfactionem ad apices usque iuris exactam esse magni facimus.

76 Christum ut hominem non esse Dei servum servitute naturali vix , vel ne vix quidem obtinebit Vazquez.

77 Nisi me Sacra Scriptura , et Sancti P. P. fallunt , Iesus etiamnum vere , et proprie orat pro nobis.

78 Pater aeternus Filii orationem , quae à voluntate absoluta et efficaci procedebat , semper exaudivit.

79 Ad naturalem Dei filiationem Christus ut homo potissimum praedestinatus : ad gloriam , ceteraque dona supernaturalia secundo.

80 Christi praedestinationem agnoscit nostra , ceu
cau-

causam exemplarem, finalem, et efficientem meritoriam.

81 Iesu Christi humanitas seorsim a Verbo considerata, inferiori quàm istud cultu creatas ob illius perfectiones adoranda est.

82 Sancti minore adorantur cultu, et quidem religioso, quam Christus; maiori, quàm quilibet mortalis: sinistrae exuantur Haereticorum ideae.

83 ; Estne ad salutem aeternam Sanctos invocare necessarium? Ecclesia in cuius definitiones iuramus, nondum definivit.

84 Ecclesiae consuetudo non fert animas in Purgatorio detentas à nobis invocari.

85 Sacras Imagines eodem, vel inferiori cultu, ac prototypum, prout diversus est illarum ad istum respectus, adoramus.

86 Nihil nobis magis consentaneum, quàm quod Deiparam maiori, ac alias puras creaturas veneratione scilicet hyperdulia prosequi debeamus.

APPENDIX.

Poteram absque piaculo huic operi parcere: provinciae nobis hoc curriculo demandatae satis hucusque factum; verumtamen non erit vobis ingratum, Christi Domini, cuius Incarnatio fuit fere praecipua disputationis materies, Mysteriorum me agere historiographum. Eccillà.

1 Christus, si sacris haereamus litteris, ex Adami stirpe suam ducit originem.

2 Deiparae V. Genitoribus, quae vulgo feruntur nomina, Ioachimus, et Anna, apprime congruunt.

Illo-

3 Illorum sterilitas miraculose depulsa , annosis scilicet Mariam procreantibus , incerta est , dubiaque.

4 Undequaque labascit Mariae trimulae ob votum parentum oblatio peracta in templo , ibidemque per undecim annos commoratio , Levitarum illa commissa curis, ac instar columbae ab Angelis enutrita.

5 Id unum credimus, prout habet Ecclesiae traditio: Maria V. in templo praesentata.

6 Illibata ante partum , in partu , et post partum B. Mariae virginitas : en uno profligatos ictu Cerinthum, Iovinianum , Helvidiumque.

7 Deipara Maria virginitatem voto servavit obstricta, atque obligata.

8 Absolutum emisisse votum , saltim antequam Angelicum nuntium excepisset , ratum, fixumque nobis est.

9 Matrimonium B. V. Mariam inter et Iosephum initum verum fuit, proprieque dictum.

10 ; Actum est ergo de illius voto ? Absit : nec argumentis , eorum vi deterriti , dabimus terga.

11 Ioseph nuptui tradita est Maria V. non è montanis Iudaeae reversa , sed priusquam ab Angelo salutaretur.

12 Ioseph , si nonnullis pictoribus placendum , vietus , silicernium , utpote octogenarius ; Maria tenella , vix quatuordecim annos assequuta , pingendi , dum ineunt matrimonium : iudicio meo in utroque divinant.

13 Gabrielem ad Mariam missum non supremae, sed infimae Hierarchiae spiritum censeo , ac in secundo , qui Archangelorum est , ordine constitutum.

14 Corpus specie tenus humanum aptasse sibi Ange-

ge-

gelum salutantem citra errandi periculum fidenter affirmo.

15 Incerta licet sit salutationis Angelicae hora; certa tamen est ex Ecclesiae traditione dies 25. scilicet Martii; ex S. Luca locus, Nazareth Galilaeae.

16 B. V. Maria eò peractâ salutatione turbatur, quòd virginitatem Deo per votum diu antea mancipasset.

17 Christum non initio salutationis, sed dum suum paritura Virgo hisce verbis praebuit assensum: *Fiat mihi secundum verbum tuum*, conceptum agnoscimus.

18 Ex ea substantiae Virginis parte Christi corpus Spiritus Sanctus compegit, quae ad id a natura destinata est.

19 Etsi quadam locutionis proprietate Christi corporis formatio Spiritui Sancto adiudicetur; Patrem, et Filium nolumus seclusos.

20 Dominica conceptio temporis momento peracta est, non pedetentim.

21 Christi corpus actutum anima instruitur, extempore assumitur a Verbo.

22 Scire iuvat, quod D. Virgo non probatura, verane Angelus nunciasset, sed divinam implendi gratia voluntatem, in montanam Iudaeae regionem peregrinata sit.

23 Pueruli Ioannis in utero clausi subsultus non a natura, sed peculiari Spiritus Sancti impulsu fuit; nec corporis tantum motus, sed et animi.

24 B. V. Maria vera, et realis est Mater Christi; vere et propriè Dei Mater nominatur.

25 Eadem inviolatis pudoris claustris purissimum absque dolore foetum enixa est.

D

Non-

* XXVI *

26 Nonnisi irridente Minerva excipiendi sunt Pictores , qui Virgini parienti obstetricem , quam Anastasiam vocant divinantes , appingunt.

27 Hocce puerperium ab externis illis sordibus communi nascentium lege adhaerentibus liberum facimus.

28 Bethleem Iudae , non Zabulon nobis Salvator est natus.

29 Spelunca diversorio extra civitatem adhaerens pupulum Iesum recenter natum inclusit.

30 Aristarchum iusto severiorem se prodit , quisquis ceu fabulam traducit , quod de duobus animantibus adstantibus Christo nascenti communis opinatio amplectitur.

31 Constans Ecclesiae tum Graecae , tum Latinae persuasio est , Christum fuisse natum die 25. Decembris.

32 Post octo à nativitate dies circumcisis est Christus , ac nomen Iesus impositum.

33 Non in templo aut synagoga , sed in Bethleem Christi Domini peracta est circumcisio.

34 ; Summusne Sacerdos circumcisionis ministerium obivit ? Neutiquam ; sed Parentum alteruter.

35 Etsi certo non constet , ubinam in terris Christi praeputium extet , extare tamen alicubi Abrahae filii conditio postulabat : totum in nos probatur.

36 Magos in speluncam adorandi gratia Christum adventantes , non necromanticos , nec Regia dignitate , sed syderum scientia insignitos esse non dubito.

37 Ii suum adventum ad biennium post Christi natale non distulere , sed multo ante ad Christi cunas pervenerunt.

Eo-

* XXVII *

38 Eorum adoratio non civilis tantum , sed et religiosa fuit.

39 Stella Magis signatura iter ex oriente in Ierusalem , in media aëris regione miraculose formata.

40 Purgatio , cuius meminit S. Lucas cap. 2. *Postquam impleti sunt dies purgationis eius secundum Legem Moysi* :::: non Iesu , non Ioseph ; sed Virginis tantum fuit Purificatio.

41 ; Ergo multiplici Purgationis lege Levitici cap. 12. expressa B. V. Maria summo iure fuit involuta ? Absit: liberam volo.

42 Christus legibus de offerendis , ac redimendis Primogenitis stricto iure haud comprehendebatur ; eum tamen aliquo modo ligari SS. Patrum retur auctoritas.

43 Qui puerum Iesum in ulnas suas excepit Simeon, dum ille a parentibus inducebatur in templum , fuit vir laicus , non Sacerdos.

44 Ex Nazaretho , non ex Bethleemo , ac multo minus ex Ierosolymis fugam in AEgyptum arripuit Sacra familia , paucis a Purificatione Matris , et Filii oblatione diebus.

45 Nihil nos cogit Iosephi cum tota familia in AEgypto commoratio ultra annum protrahere.

46 Daemonum simulacra commota esse , arborem Perseam incurvatam , Iesu AEgyptum ingrediente , probabilis est apud Palaestinos , et AEgyptios opinatio.

47 Tetrum Puerorum carnificium ad biennium usque post Christi nativitatem non distulit Herodes ; sed edixit simul ac se sensit a Magis illum.

48 Numerum infantium Herodis iussu occisorum clandestinum nobis esse fatemur.

49 Nec Ioannes Baptista , nec ullus Herodis filius bimulus huic puerorum lanienae adnumerandi sunt.

50 Ambigendum non est , Christum fabrilia tractasse, ac mendicitatem semper non exercuisse.

51 Iesus , ineunte anno aetatis suae trigesimo , a Ioanne voluit baptizari.

52 Quae baptizato Iesu supra eius caput est visa columba , verum ac proprium secundum naturam animal non fuit.

53 Visibiles tres , quarum meminit Matthaeus , tentationes nonnisi transactis quadragenis ieiunii diebus Christum impetiere.

54 Supplicem Abgari Edessae Regis ad Christum epistolam , atque istius ad illum rescriptum , quanta quanta sint , uti spuria reiicimus , ac commentitia.

55 Christi corporis , vultusque elegantiam ad miraculum usque , ut vulgus existimat , non evehimus ; quin illum deformem esse putemus : sed cuius corporis moderatio dignam Deo maiestatem teneret , ac gravitatem.

56 Eius transfiguratio in eo fuit posita , quòd totum corpus , immutata substantia , insolito splendore adinstar solis perfusum sit.

57 Plagarum Christo inflictarum numerum 5475.1 excessisse nec Romanorum leges , nec Iudaeorum consuetudo ferebat ; istam licèt et illas non servarint lictores.

58 Nec utrumque Christi latus cum Prudentio, nec,

si-

sinistrum cum Luca Brugensi, sed solùm dextrum lancea confossum est.

59 Audiendi non sunt qui simplici, aut decussatae cruci Christum affixum praedicant, cum ea commissa fuerit, vel immissa.

60 Minime succenseo his qui Christum tribus dumtaxat clavibus cruci affixum existimant.

61 Tenebras, quae Christo patiente visae sunt, vera, licet praeter naturae cursum, solis eclipsis induxit.

62 Hinc fluit, non totum, qua latè patet, terrarum orbem solis deliquio obscuratum esse.

63 Christi anima non tantum secundum effectum, seu operationem, sed etiam secundum substantiam descendit ad Inferos.

64 Ingentis audaciae reus est, qui pro inferno damnatorum locum, aut corporis sepulcrum intelligi vult.

65 Eorum devitandus est error, qui Christum in damnatorum infernum virtute descendentem, liberationem illis attulisse commenti sunt.

66 Commentitia igitur est, quam Ioannes Diaconus vulgavit, Imperatoris Traiani precibus S. Gregorii a damnatorum inferno liberationem.

67 Veteris legis iusti, ad quorum infernum descendit Christus, extempore, quo erant constricti carcere, liberantur.

68 Tertia dies, qua ex tumulo surrexit Salvator, fuit Dominica.

69 Nihil fidei consonum Dominicae Resurrectionis veritatem enervare potest.

Ver-

70 Verbum , quo tempore anima descendit ad inferos , et corpus iacuit in sepulcro , utrisque mansit unitum hypostatice.

71 Christus a mortuis redivivus corpus assumpsit integrum , ac gloriosum.

72 Succinit pietati , non Evangelio nec SS. Patribus , Deiparam prae ceteris Filii resurgentis conspectu primò recreatam esse.

73 Christus transactis post resurrectionem diebus quadraginta , propria virtute coelos penetravit.

74 Pentecoste , qua ex S. Luca Spiritus Sanctus in Christi Discipulos illapsus est , Iudaica fuit , neutiquam Christiana.

75 Donum Linguarum in eo fuit positum , quod Apostoli interdum nativo idiomate loquentes a variis nationibus intelligerentur ; nonnunquam omnium earum linguis sermonem facerent.

76 Pilatus res a Christo praeclare gestas Romam ad Tiberium Caesarem transmisit , hicque apud Senatum Romanum Christi tentavit Apotheosim.

77 B. V. Maria , quandiu vixit , nullo , ne veniali quidem peccato animam suam maculavit.

78 Ne multa : Deipara mortua est : feretro delata in tumulum.

79 ; Ephesine , an Ierosolymis ? Adstipulamur his , qui eam illic mortuam , ac sepultam , ut verisimilius , tradiderunt.

80 Nae Deipara Virgo tum animo , cum corpore in coelum assumpta est.

Ha-

* XXXI *

Habeto B. L. exantlatos nobis ad pluteum sedentibus unius anni labores. Obtrectatores ; fatum in pulverem scholasticum descendantibus familiare ! fortasse non deerunt, sudans ex recenti praelo folium nostrum clanculum discerpentes, comburentes. Optamus palam redargui, cupimus refelli : *siquidem non vincimur, quando offeruntur nobis meliora, sed instruimur.* S. Cyprianus Epist. 71. ad Quintum. VALE.

Vt. D. D. Bruno Andreu,
V. G. I.

Vt. D. Ioseph Emmanuel Balaguer,
Cens. Reg.

Vt. D. D. Iosephus Iover,
Stud. Reg. et Rect.

